

PRAKSISOVERSIGT · OBLIGATIONSRET

Praksisoversigt over forældelse af pengekrav (forældelsesloven §§ 3, 5-6, 15-19)

Den 3-årige og 10-årige forældelsesfrist samt afbrydelse ved erkendelse, retslige skridt og udlæg

Version 2 · Opdateret 24. jun. 2026 · 8 afgørelser · 2012-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Forældelse af pengekrav er den hyppigste materielle indsigelse i foged- og inkassosager. Forældelsesloven (lov nr. 522 af 6. juni 2007, i kraft 1. januar 2008) erstattede de tidligere regler i 1908-loven og Danske Lov 5-14-4 med et samlet system af frister og afbrydelsesregler. Hovedreglen er en 3-årig forældelsesfrist regnet fra forfaldstidspunktet, som kan suspenderes ved utilregnelig uvidenhed, men aldrig ud over den absolutte 10-årige frist. For fordringer dokumenteret ved gældsbrev, dom, forlig eller pengelån gælder en 10-årig frist. Afbrydelse kan ske ved skyldnerens erkendelse, ved retslige skridt eller ved udlæg. Højesteret har i nyere praksis præciseret, at en delvis udlægsbegæring kun afbryder forældelsen for det begærede beløb, og at en e-mails tilkendegivelse om manglende betalingsevne kan udgøre en tilstrækkelig skylderkendelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Den almindelige forældelsesfrist for pengekrav er 3 år fra forfaldstidspunktet, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.
- 02** Forældelsesfristen suspenderes ved utilregnelig uvidenhed om kravet eller skyldneren, men forældelse indtræder senest 10 år efter forfaldstidspunktet (den absolutte frist), jf. § 3, stk. 2 og stk. 3, nr. 4.
- 03** Fordringer dokumenteret ved gældsbrev, dom, forlig, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse har en 10-årig forældelsesfrist, jf. § 5, stk. 1.
- 04** Fordringer i henhold til pengelån eller ubevilget overtræk på konti i pengeinstitutter har ligeledes en 10-årig forældelsesfrist, jf. § 6, stk. 1.
- 05** Renter, gebyrer og lignende forældes altid efter den korte 3-årige frist, selv om hovedstolen er omfattet af 10-årsfristen, jf. §§ 5, stk. 2, og 6, stk. 3.
- 06** Forældelsen afbrydes, når skyldneren udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender sin forpligtelse, jf. § 15 – herunder ved delbetaling, rentebetalinger eller tilkendegivelse af manglende betalingsevne.

- 07** Forældelsen afbrydes ved retslige skridt – stævning, betalingspåkrav eller voldgift – hvis skridtene følges inden rimelig tid, jf. § 16.
- 08** Forældelsen afbrydes ved indgivelse af anmodning om udlæg i fogedretten, jf. § 18, stk. 1, men kun for den del af fordringen, der reelt begæres fuldbyrdet (Højesterets afgørelse i sag 146/2019).
- 09** En delvis udlægsbegæring har for den ikke-begærede del af fordringen karakter af en simpel påmindelse, som efter forældelsesloven ikke kan afbryde forældelsen.
- 10** En skyldners tilkendegivelse om manglende betalingsevne (fx 'jeg har ikke mulighed for at tilbagebetale lånet nu') kan udgøre en fristafbrydende erkendelse, idet formuleringen forudsætter gældens eksistens (Højesterets dom af 22. maj 2026).
- 11** Ved afbrydelse løber en ny fuld forældelsesfrist fra det tidspunkt, der er fastsat i § 19 – ved erkendelse fra erkendelsesdagen, ved dom fra domsafsigelsen, og ved udlæg fra fogedforretningens afslutning.
- 12** Fordringer, der er forældede, kan ikke kræves opfyldt, jf. § 23, og en forældet fordring må ikke registreres i kreditoplysningsbureauer (RKI/Experian).
- 13** Forhandlinger med skyldneren kan udskyde forældelsesfristens udløb efter § 21, stk. 5, hvis skyldneren har udvist en sådan grad af imødekommenhed, at kreditor havde rimelig udsigt til en forligsmæssig løsning.

§ 1 Forældelsesfristernes grundstruktur: 3 år og 10 år

Forældelsesloven bygger på et tosporet fristsystem, der erstattede de tidligere regler i 1908-loven og Danske Lov 5-14-4 med virkning fra 1. januar 2008.

Den almindelige 3-årige frist er lovens hovedregel. Efter [forældelseslovens § 3, stk. 1](#) er forældelsesfristen 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser. Fristen regnes fra forfaldstidspunktet, jf. [§ 2, stk. 1](#), dvs. det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve fordringen opfyldt.

Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes fristen først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil, jf. [§ 3, stk. 2](#). Denne suspensionsregel er dog undergivet en **absolut frist** på 10 år fra forfaldstidspunktet for almindelige kontraktsskrav, jf. [§ 3, stk. 3, nr. 4](#).

Den forlængede 10-årige frist gælder for særligt dokumenterede fordringer:

- **Gældsbreve og domme:** Fordringer dokumenteret ved gælds brev, registrering i en værdipapircentral, eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse, jf. [§ 5, stk. 1](#).
- **Pengelån og overtræk:** Fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. [§ 6, stk. 1](#).

En vigtig begrænsning er, at **renter, gebyrer og lignende** altid forældes efter den korte 3-årige frist, selv om hovedstolen er omfattet af 10-årsfristen, jf. § 5, stk. 2 og § 6, stk. 3. Dog er renter, der tilskrives inden for maksimum på en kredit, omfattet af den 10-årige frist.

Forarbejderne til loven fastslog, at grundtrækkene i 1908-lovens ordning – en kort frist med suspensionsmulighed kombineret med en absolut lang frist – skulle gøres til det almindelige udgangspunkt:

Det foreslås, at grundtrækkene i den ordning, som i dag gælder for de fordringer, som er omfattet af 1908-loven – dvs. en forholdsvis kort frist, der kan suspenderes ved utilregnelig uvidenhed om kravet, kombineret med en længere absolut frist – bevares og gøres til det almindelige udgangspunkt.

LOV

Forældelsesloven § 2, stk. 1

Forældelsesloven § 3, stk. 1-3

Forældelsesloven § 5, stk. 1-2

Forældelsesloven § 6, stk. 1, 3

§ 2 Afbrydelse ved skyldnerens erkendelse – forældelseslovens § 15

Efter [forældelseslovens § 15](#) afbrydes forældelsen, når skyldneren over for fordringshaveren *udtrykkeligt eller ved sin handlemåde* erkender sin forpligtelse. Bestemmelsen viderefører det erkendelseskoncept, der gjaldt under 1908-loven, men med en eksplicit præcisering af, at erkendelse kan ske ved handlemåde.

Forarbejderne uddyber erkendelsesbegrebet:

Det følger heraf, at en fristafbrydende erkendelse af gælden bl.a. foreligger ved skyldnerens indrømmelse af forpligtelsens eksistens. Erkendelsen skal angå en gældspost af en bestemt størrelse, men det kan ikke kræves, at skyldneren skriftligt og udtrykkeligt anerkender gældens tilblivelse og størrelse.

Der stilles således **lempeligere krav** til erkendelse som afbrydelsesgrund end til etablering af et særligt retsgrundlag efter § 5. Forarbejderne nævner som eksempler på fristafbrydende erkendelse:

- Skyldnerens **betaling af renter**, der i almindelighed indebærer en stiltiende erkendelse af hele gælden
- Skyldnerens **betaling af afdrag**, der udgør en erkendelse af hele kravet, hvis betalingen fremstår som afdragsvis betaling af en større gæld
- En **anmodning om eftergivelse** af gælden
- Skyldnerens **omtale af eller henvisning til gælden** i brevveksling med fordringshaveren
- En **mundtlig erkendelse**, hvis den kan godtgøres

Højesterets dom af 22. maj 2026 – [BS-47285/2025-HJR](#) (stadfæstet ved [BS-43974/2025-HJR](#)) – er en central afgørelse om § 15-erkendelse. Skyldneren A havde i 2011 udstedt et gældsbrev på ca. 1,2 mio. kr. I en e-mail af 26. oktober 2019 svarede A på kreditors forespørgsel: *"jeg har ikke mulighed for at tilbagebetale lånet nu"*. Højesteret tiltrådte landsrettens resultat og begrundelse om, at denne formulering udgjorde en tilstrækkelig skylderkendelse, idet:

- Svaret forudsatte et bestående lån og knyttede manglende betaling til betalingsevne, ikke til en anfægtelse af kravet
- Kreditor med føje fik den opfattelse, at der ikke var tvist om kravet, og at retsforfølgning ikke var nødvendig

Den 10-årige forældelsesfrist blev derfor afbrudt den 26. oktober 2019, og X ApS' krav var ikke forældet, da sagen blev anlagt i 2022.

Omvendt er en **simpel modtagelseskvittering** – dvs. skyldnerens bekræftelse af at have modtaget kreditors henvendelse – ikke i sig selv en erkendelse af gælden.

LOV

Forældelsesloven § 5, stk. 1

Forældelsesloven § 15

PRAKSIS

Højesteret · Forældelsesfrist for gælds brev afbrudt ved skylder kendelse i e-mail – Højesteret stadfæster 22.05.2026

§ 3 Afbrydelse ved retslige skridt – stævning og betalingspåkrav (§ 16)

Efter [forældelseslovens § 16, stk. 1](#) afbrydes forældelsen, når fordringshaveren foretager retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten, voldgiftskendelse eller anden bindende afgørelse. Det er en betingelse, at fordringshaveren *forfølger disse skridt inden for rimelig tid*.

Afbrydelsen sker efter [§ 16, stk. 2](#):

- Ved **indlevering af stævning** eller betalingspåkrav til retten (nr. 1)
- Når **påstand om fordringen nedlægges** under retssagen, herunder som modkrav (nr. 2)
- Når fordringen **gøres gældende til modregning** under retssagen (nr. 3)
- Ved **skyldnerens** indlevering af stævning med påstand om, at fordringen ikke består (nr. 4)

Virkningen af afbrydelse ved retslige skridt reguleres af [§ 19, stk. 3](#): Den nye frist regnes fra den dag, da retsforlig indgås, dom afsiges, betalingspåkrav påtegnes af fogedretten, eller anden afgørelse træffes. Dette betyder, at der efter en dom løber en **ny fuld forældelsesfrist** (3 eller 10 år afhængigt af fordringens karakter) fra domsafsigelsen.

I praksis er det hyppigste retslige skridt for pengekrav indsendelse af et **betalingspåkrav** til fogedretten, jf. retsplejelovens §§ 477 a-e. Når fogedretten påtegner betalingspåkravet, etablerer det samtidig et *særligt retsgrundlag* efter [§ 5, stk. 1, nr. 3](#), der giver fordringen en 10-årig frist fremadrettet.

LOV

Forældelsesloven § 5, stk. 1

Forældelsesloven § 16, stk. 1-2

Forældelsesloven § 19, stk. 3

§ 4 Afbrydelse ved udlæg i fogedretten – og den principielle sag om delvis udlægsbegæring (§ 18)

Efter [forældelseslovens § 18, stk. 1](#) afbrydes forældelsen ved indgivelse af anmodning om udlæg, hvis fordringshaveren søger forretningen fremmet inden for rimelig tid. Afbrydelsen gælder uanset udlægsgrundlagets karakter og uanset om forretningen fører til foretagelse af udlæg eller til konstatering af, at skyldneren ikke ejer noget (insolvenserklæring).

Forarbejderne til § 18 fastslog, at den gældende praksis om, at en udlægsbegæring skal tages til følge trods insolvenserklæring, når formålet er at afbryde forældelsen, forudsættes opretholdt.

Højesterets principielle afgørelser i sag 146/2019 og sag 148/2019 (begge afsagt 16. april 2020) – [Sag 146/2019](#) og [BS-148/2019-HJR](#) – afklarede, at en **delvis udlægsbegæring** efter [retsplejelovens § 507, stk. 2](#) kun afbryder forældelsen for den del af fordringen, der reelt begæres fuldbyrdet.

I sag 146/2019 havde en kreditor i 2008 opgjort sit fulde tilgodehavende til 216.207 kr. men begærede alene udlæg for 43.000 kr. Ti år senere begærede kreditor udlæg for det fulde beløb. Højesteret fastslog:

Ved anmodning om udlæg som nævnt i retsplejelovens § 507, stk. 2, søger fordringshaveren under fogedforretningen kun at opnå fuldbyrdelse af den del af sin fordring, der anmodes om udlæg for. I denne situation søger fordringshaveren ikke fogedsagen fremmet til foretagelse af udlæg for den resterende del af fordringen.

Højesteret understregede, at en delvis begæring for den ikke-begærede del har *væsentlige lighedstræk med en simpel påmindelse*, som efter forældelsesloven ikke kan afbryde forældelse:

Denne forståelse stemmer også bedst med de hensyn, som forældelsesloven bygger på. Ved ikrafttrædelsen af loven blev Danske Lov 5-14-4 om fordringshaverens adgang til at afbryde forældelse ved påmindelse således ophævet for alle typer af fordringer.

Konsekvensen er, at kreditor ved strategisk udstykning af udlægsbegæring risikerer, at restbeløbet forældes. I sag 146/2019 kunne sagen kun fremmes for 44.250 kr. (43.000 kr. + 1.250 kr. i omkostninger), mens restfordringen var forældet.

Efter [§ 19, stk. 6](#) regnes den nye forældelsesfrist ved udlægsafbrydelse fra fogedforretningens afslutning. [§ 19, stk. 7](#) indeholder en særregel om, at der ved udlæg for en fordring med særligt retsgrundlag (§ 5) også løber en ny 10-årig frist for de omkostninger og uforældede renter, der er opgjort under fogedforretningen.

LOV

[Forældelsesloven § 18, stk. 1](#)[Forældelsesloven § 19, stk. 6-7](#)[Retsplejeloven § 507, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Afbrydelse af forældelse ved delvis anmodning om udlæg

16.04.2020

Højesteret · Forældelse af fordring ved begrænset udlægsbegæring

16.04.2020

§ 5 Kundskabstidspunktet og suspension af den 3-årige frist

Suspensionsreglen i [forældelseslovens § 3, stk. 2](#) er af central betydning, navnlig ved erstatningskrav og skjulte mangler. Fristen regnes først fra den dag, da fordringshaveren *fik eller burde have fået* kendskab til fordringen og skyldneren. Suspensionen kan dog aldrig føre til, at forældelse indtræder senere end den absolutte frist i stk. 3 – typisk 10 år for kontraktsskrav.

Højesteret har i [Sag 52/2016](#) (dom af 4. april 2017) præciseret, hvornår suspensionen ophører. I sagen om andelsboligforeningen Trylleskovparken og Nykredit Banks renteswapaftaler fastslog Højesteret:

Højesteret tiltræder, at Trylleskovparken senest ved udsendelsen til andelshaverne den 25. marts 2010 af årsrapporten for 2009 havde det fornødne grundlag for at kende de omstændigheder, som kunne begrunde et muligt erstatningskrav mod Nykredit for mangelfuld rådgivning.

Retten afviste, at foreningens manglende kendskab til *specifikke tekniske indsigelser* (fx asymmetri eller konveksitet i renteswappen) på et senere tidspunkt skulle udskyde forældelsesfristen. Alle indsigelser vedrørte den oprindelige rådgivning, og kundskabstidspunktet skulle derfor fastsættes samlet.

Det afgørende er, om fordringshaveren havde det *fornødne grundlag* for at kende de omstændigheder, der begrundede kravet – ikke om fordringshaveren faktisk havde juridisk bistand til at formulere kravet. En tolkning, hvor fristen varierer afhængigt af, hvornår fordringshaveren fik kendskab til hver enkelt teknisk indsigelse, ville stride mod forældelsesreglernes formål om retssikkerhed og klarhed.

LOV

Forældelsesloven § 2, stk. 3-4

Forældelsesloven § 3, stk. 2

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om forældelse og passivitet ved renteswapaftaler i andelsboligforening

04.04.2017

Forhandlinger som udskydelse af forældelsesfristens udløb (§ 21, stk. 5)

Forældelseslovens § 21, stk. 5 indeholder en udskydelsesregel: Hvis fordringshaveren og skyldneren forhandler om fordringen, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at forhandlingerne afbrydes.

Højesteret tog i [BS-4222/2019-HJR](#) (dom af 7. november 2019) principielt stilling til, hvornår en korrespondance udgør "forhandlinger" i bestemmelsens forstand. I sagen havde Alka Forsikring (nu Tryg) først afvist dækning for en vandskade, men senere fremsat et kulancetilbud og opfordret til yderligere dokumentation. Højesteret udtalte:

Højesteret finder, at der ved vurderingen heraf navnlig kan lægges vægt på, om skyldneren har tilkendegivet en sådan grad af imødekommenhed over for det fremsatte krav, at der for fordringshaveren var rimelig udsigt til, at parterne ville kunne nå en forligsmæssig løsning.

Retten afviste forsikringsselskabets argument om, at forbeholdsordene "uden præjudice" og "pr. kulance" fratog korrespondancen dens forhandlingskarakter. Sådanne formuleringer er sædvanlige i forligssammenhænge for at beskytte mod at blive procesretligt bundet, men fjerner ikke forhandlingernes karakter i forældelseslovens forstand.

Forældelsesfristen var derfor udskudt, og kravet var ikke forældet ved sagsanlægget. Afgørelsen har bredere rækkevidde end forsikringskrav og er relevant for enhver kreditorkontakt, der kan karakteriseres som forhandlinger.

LOV

Forældelsesloven § 3, stk. 1

Forældelsesloven § 21, stk. 5

PRAKSIS

Højesteret · Principiel afgørelse om forhandlingens betydning for forældelse af forsikringskrav

07.11.2019

§ 7 Virkningen af afbrydelse – ny frist efter § 19

Når forældelsen afbrydes, løber en ny fuld forældelsesfrist, hvis længde bestemmes efter lovens almindelige regler, jf. § 19, stk. 1. Begyndelsestidspunktet for den nye frist afhænger af afbrydelsesmåden:

Afbrydelsesmåde	Ny frist løber fra	Hjemmel
-----------------	--------------------	---------

Skyldnerens erkendelse	Dagen for erkendelsen	§ 19, stk. 2
Dom eller forlig	Domsafsigelsen/forligets indgåelse	§ 19, stk. 3
Anerkendelse i konkurs/dødsbo	Boets slutning	§ 19, stk. 4
Udlæg i fogedretten	Fogedforretningens afslutning	§ 19, stk. 6
Lønindeholdelse	Afgørelse om ophør/bero i 1 år	§ 19, stk. 6

Særreglen i § 19, stk. 7 er væsentlig for inkassopraksis: Når der ved udlæg afbrydes forældelse for en fordring med *særligt retsgrundlag* (§ 5), løber en ny 10-årig frist også for de omkostninger og uforældede renter, der er opgjort under fogedforretningen. En opgørelse i fogedretten etablerer dermed ikke i sig selv et særligt retsgrundlag for renter og omkostninger, men disse "medtages" i den nye 10-årige frist.

Betydningen af denne regel blev konkretiseret i Højesterets afgørelser om delvis udlægsbegæring: I [Sag 146/2019](#) fastslog Højesteret, at den nye frist efter § 19, stk. 7, kun omfattede de omkostninger (1.250 kr.), der var opgjort under den faktiske fogedforretning i 2008 – ikke omkostninger relateret til den ikke-begærede del af fordringen.

LOV

Forældelsesloven § 5, stk. 1

Forældelsesloven § 19, stk. 1-7

PRAKSIS

Højesteret · Afbrydelse af forældelse ved delvis anmodning om udlæg

16.04.2020

§ 8 Forældet gæld og kreditoplysningsregistrering

Forældelse medfører, at fordringen **ikke kan kræves opfyldt**, jf. [§ 23](#). Virkningen er materiel: skyldneren får et permanent forsvar mod kravet, uanset om forældelsen påberåbes eller ej.

En forældet fordring må **ikke registreres** i kreditoplysningsbureauer som RKI/Experian. Registrering af en forældet fordring er i strid med god kreditoplysningsskik og kan medføre påbud om sletning. For den nærmere regulering af sletning fra kreditoplysningsbureauer henvises til [praksisoversigten om sletning fra RKI/Experian](#).

Indfrielse af en forældet gæld kan som udgangspunkt ikke kræves tilbagebetalt, idet betaling af en forældet fordring betragtes som en gave til kreditor – skyldneren har frivilligt opfyldt en naturlig forpligtelse, der fortsat eksisterer som moralsk (men ikke retligt eksigibel) gæld.

Forbrugerombudsmanden har i flere sager taget stilling til forældelse af forbrugerkrav. I [en udtalelse af 17. august 2012](#) fastslog Forbrugerombudsmanden, at den almindelige 3-årige forældelsesfrist gælder for fordringer på naturalopfyldelse (transportydelser fra klippekort), og at trafikelskabet skulle give kunderne mulighed for tilbagebetaling i 3 år fra købsdatoen. I [en efterfølgende udtalelse af 17. juli 2014](#) fastslog Forbrugerombudsmanden, at en gyldighedsperiode på 6 måneder for refundering var urimelig, og at en kortere forældelsesfrist efter [§ 26, stk. 4](#) skal være mindst 1 år og fremgå tydeligt af vilkårene.

LOV

Forældelsesloven § 23

Forældelsesloven § 26, stk. 2, 4

PRAKSIS

Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden: Gyldighedsperiode på 6 måneder for refundering af ubrugte klippekort er urimelig

17.07.2014

Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmandens vurdering af trafikelskabs udfasning af klippekort og forældelse af krav

17.08.2012

§ 9 Afgrænsning og særlige forældelsesregler

Forældelsesloven er den generelle ramme, men en række særlove indeholder afvigende frister:

- **Forsikringskrav:** Forsikringsaftalelovens § 29 fastsætter en 3-årig forældelsesfrist for forsikringskrav med særlige begyndelsestidspunkter. For den nærmere regulering henvises til [praksisoversigten om forældelse af forsikringskrav efter FAL § 29](#).
- **Arbejdsskadekrav:** Arbejdsskadesikringslovens § 36 fastsætter en 5-årig kort frist (i stedet for den almindelige 3-årige) med et lempeligere kundskabskrav og en tillægsfrist på 3 år efter myndighedsafgørelse.
- **Ansættelsesforhold:** Forældelseslovens § 4 fastsætter en 5-årig frist for fordringer, der støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold.
- **Skattekrav:** Skatteforvaltningslovens regler om ordinær genoptagelse (§ 26: 3 år + 4 måneder) og ekstraordinær genoptagelse (§ 27) gælder som specialregler for skatteansættelser.
- **Offentlig inddrivelse:** Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige indeholder særlige regler, herunder at forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder 3 år fra fordringens modtagelse.

Forældelseslovens regler om afbrydelse (§§ 15-19) gælder som udgangspunkt også for fordringer, der er undergivet særlige forældelsesfrister i anden lovgivning, jf. § 28. Loven er ufravigelig til skade for forbrugere, jf. § 26, stk. 2, med den undtagelse, at der for fordringer, for hvilke der er udstedt et dokument, kan aftales en kortere forældelsesfrist, dog ikke kortere end 1 år, jf. § 26, stk. 4.

For den nærmere regulering af selve inkassoproceduren og rentelovens regler henvises til særskilte praksisoversigter. [Gældssanering](#) reguleres efter konkurslovens kapitel 25-28 og er en separat problemstilling.

LOV

Forældelsesloven § 4

Forældelsesloven § 26, stk. 2, 4

Forældelsesloven § 28

§ 10 Sammenfatning: Praktiske takeaways for kreditorer og skyldnere

Den fundne praksis viser følgende centrale mønstre:

- **Kreditorer** skal holde nøje styr på forældelsesfrister og aktivt afbryde dem. Den tidligere adgang til at afbryde forældelse ved simpel påmindelse er ophævet – afbrydelse kræver enten en skyldnererkendelse, et retsligt skridt eller en udlægsbegæring.
- **Delvis udlægsbegæring** er efter Højesterets afgørelser i 2020 en risikabel strategi. En kreditor, der kun begærer udlæg for en del af fordringen, kan ikke senere kræve resten fuldbyrdet, hvis den 3- eller 10-årige frist er udløbet for restfordringen.
- **E-mail-erkendelser** kan afbryde forældelsen, men de skal indeholde en tilstrækkelig klar tilkendegivelse af gældens eksistens. En simpel modtagelseskvittering eller en blot ubesvaret henvendelse er ikke tilstrækkelig.
- **Forhandlinger** kan udskyde forældelsesfristens udløb, men det kræver, at skyldneren har udvist en grad af imødekommethed, der giver kreditor rimelig udsigt til en forligsmæssig løsning.
-

Skyldnere bør være opmærksomme på, at enhver erkendelse af gælden – herunder delvise betalinger, anmodninger om henstand, eller tilkendegivelser om manglende betalingsevne – kan afbryde forældelsen og starte en ny fuld frist.

- **Forældet gæld** kan ikke kræves opfyldt og må ikke registreres i kreditoplysningsbureauer. Frivillig indfrielse af forældet gæld kan dog ikke kræves tilbagebetalt.

PRAKSIS	Højesteret · Forældelsesfrist for gælds-brev afbrudt ved skylder-erkendelse i e-mail – Højesteret stadfæster	22.05.2026
	Højesteret · Afbrydelse af forældelse ved delvis anmodning om udlæg	16.04.2020
	Højesteret · Forældelse af fordring ved begrænset udlægsbegæring	16.04.2020
	Højesteret · Principiel afgørelse om forhandlingers betydning for forældelse af forsikringskrav	07.11.2019
	Højesteret · Højesterets dom om forældelse og passivitet ved renteswapaftaler i andelsboligforening	04.04.2017

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Forældelsesloven § 3	stk. 1-3	Forældelsesloven § 5	stk. 1
Forældelsesloven § 6	stk. 1	Forældelsesloven § 15	
Forældelsesloven § 16	stk. 1	Forældelsesloven § 18	stk. 1
Forældelsesloven § 19	stk. 1-7		

MATERIALE Citerede afgørelser

7 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		5
22.05.2026	Forældelsesfrist for gælds-brev afbrudt ved skylder-erkendelse i e-mail – Højesteret stadfæster	10718-12732
16.04.2020	Afbrydelse af forældelse ved delvis anmodning om udlæg	146-2019
16.04.2020	Forældelse af fordring ved begrænset udlægsbegæring	5917-7068
07.11.2019	Principiel afgørelse om forhandlingers betydning for forældelse af forsikringskrav	bs-4222-2019-hjr
04.04.2017	Højesterets dom om forældelse og passivitet ved renteswapaftaler i andelsboligforening	52-2016
FORBRUGEROMBUDSMANDEN · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
17.07.2014	Forbrugerombudsmanden: Gyldighedsperiode på 6 måneder for refundering af ubrugte klippekort er urimelig	
17.08.2012	Forbrugerombudsmandens vurdering af trafik-selskabs udfasning af klippekort og forældelse af krav	